

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Venerabili Eucharistiæ Sacramento Decisiones Theologico-Legales

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisionis XXVI. Ad Junii Quæsitum primum. Argumentum. Scrutatur, an Christus in Eucharistia possit ab intellectu creato cognosci? Quid de animabus beatis? Quid de Angelis? Quid de dæmonibus? Quid de ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94643)

almeno. Quæ verba non me piguit transcripsisse, tum ob eximiam virtutem, & pietatem Auctoris, qui egregiè functus fuit munere Vicarii Apostolici; tum ut Parochi sciant instruere de hoc plebes suas.

DECISIONIS XXVI.

Ad Junii Quæstum primum.

ARGUMENTUM.

Scrutatur, an CHRISTUS in EUCHARISTIA possit ab intellectu creato cognosci? Quid de Animabus beatis? Quid de Angelis? Quid de Dæmonibus? Quid de Animabus Purgatorii? Et referuntur Exempla notabilia, & non injucunda.

SUMMARIUM.

- 1 Intellectus hominis viatoris non potest videre Christum in Eucharistia?
- 2 Angeli, ac Beati lumine supernaturali vident Christum in Eucharistia.
- 3 Angeli, ac Beati an naturali lumine videre possunt Christum in Eucharistia? negant Thomistæ. Affirmant Scotistæ. Et num. 4.
- 5 Beatitudo accidentalis Beatorum videre Christum in Eucharistia.
- 6 Anima Guilielmi à Cornu defuncti, qua apparebat, cognoscit Sacram Eucharistiam delatam occultè à Priore Fratrum Predicatorum.
- 7 Dæmones sua naturali virtute possunt, nisi impediuntur, videre Christum in Eucharistia, & num. 10.
- 8 Diabolus non cognovit Mysterium Incarnationis Domini.
- 9 Dæmones ad præsentiam SS. Eucharistiæ obmutescunt, & fugantur.

QUÆSTUM PRIMUM.

An Christus in Eucharistia possit ab aliquo intellectu creato cognosci?

Pugnans scholæ inter se in resolutione hujus Quæstii; & idè discordes fuerunt calami nostrorum Parochorum in respondendo; quocirca ex pluribus hincinde dictis, & deductis, sequentes conclusiones emerferunt.

- 1 Conclusio Prima. Intellectus hominis viatoris, operans dependenter à sensibus, non potest intuitivè cognoscere, seu videre Christum existentem in Eucharistia: Ratio est, quia cum intellectus humanus in hac vita non possit intelligere nisi ea, quæ sensus percipit, juxta illud 3. de Anima: *Oportet intelligentem phantasmata speculari*: existentia autem Christi in Eucharistia non subiacet sensibus, ut experientia docet, sequitur, intellectum creatum, alligatum sensibus, non posse cognoscere, aut videre Christum in Eucharistia. In hoc conveniunt tam Scotistæ, quam Thomistæ antiqui, & moderni, quos allegant Gonet d. tom. 5. tract. de Euchar. disp. 5. num. 79. Maltrius in 4. sent. disp. 3. num. 251. Emin. Card. de Lauræa tom. 1. De Euchar. disp. 22. num. 111. & ex Moralistis Bonacina tom. 1. De Sacram. Euchar. disp. 4. q. 3. punct. 5. num. 1. in fine.

- 2 Secunda Conclusio. Intellectus creatus separatus à sensibus, qualis est intellectus Angelorum, & Animarum beatarum, potest videre, & intuitivè

cernere Corpus Christi, cum suo modo existendi in Eucharistia, lumine supernaturali, tum in Divina essentia per cognitionem matutinam, tum extra per cognitionem vespertinam. Et de hoc non est altercatio inter Theologos; sed omnes conveniunt. S. Thom. 3. p. quæst. 76. art. 7. Lessius in opere posthumo d. quæst. 76. de Euchar. num. 47. Gonet d. tom. 5. disp. 5. num. 81. Gabriel in Canon. Missæ sect. 45. prope finem. Abelly tom. 2. & part. 2. tract. 1. cap. 4. sect. 5. in difficult. 5.

Tertia Conclusio. Angelicus intellectus, & Anima beata, naturali virtute, non potest intuitivè videre Christum in Eucharistia secundum Thomistas. 3 At potest secundum Scotistas, & hæc est controversia insignis inter eosdem. Ratio Thomistarum est, quia modus, quo Christus existit in Eucharistia, est supernaturalis quo ad substantiam, & excedit facultatem cognoscendi, quam habet intellectus creatus; qui sicut cognoscere non potest naturaliter Unionem hypostaticam, gratiam, & reliquos habitus supernaturales; ita non potest attingere ad cognoscendum modum, quo Christus est præsens in Venerabili Eucharistiæ Sacramento. Ita Gandavensis Quodlibet. 1. q. 12. & ibi Zuccolius Patavinus, necnon Card. Cajetan. in comment. ad 3. Thom. 3. part. quæst. 76. art. 7. Agudius de Sacram. Euchar. part. 4. cap. 4. punct. 3. num. 42. Gonet d. disp. 5. num. 80. Lessius d. quæst. 76. num. 48. & 49. & Emin. Card. de Lugo de Eucharist. disp. 9. num. 29. ubi tamen suam sententiam non profert, sed potius inclinat in contrariam.

Igitur Scotistæ docent, posse intellectum Angelicum, & Animam beatam naturali virtute cognoscere, & intuitivè videre Christum in Eucharistia; ea ratione, quia objectum proportionatum intellectui Angelorum, quantum ad cognitionem tam abstractivam, quam intuitivam, est quodcumque ens finitum, & limitatum, absolutum, & respectivum. Sed Corpus Christi existens in Eucharistia continetur sub latitudine hujus objecti. Ergo non excedit limites objecti naturaliter attingibilis ab intellectu creato ex natura potentia. Neque obstat, quod supernaturalitas existentia, & præsentia Christi in Eucharistia non sit naturaliter cognoscibilis ab intellectu creato; nam respondent Scotistæ, supernaturalitatem non variare rationem rei in se formalem; siquidem naturale, & supernaturale non distinguunt naturam alicujus in se, sed tantum in comparatione ad agens; & idè non concludit, hoc, & illud esse aliud, & aliud in ratione intelligibilis; & sicut intellectus Angelicus potest naturaliter cognoscere substantiam panis non esse sub accidentibus, ita potest intueri, esse sub eis Corpus Christi indivisibiliter sine modo quantitativo, non enim excedit potentiam intellectus Angelici intuitivè cognoscere, quod accidentia stent sine subjecto, corpus sine extensione, duo corpora in eodem loco penetrativè, idem corpus in diversis locis, & similia, de quibus latè Maltreus d. tom. 4. disp. 3. à num. 252. & seqq. Gabriel d. lect. 45. in Canone Missæ. Lessius cit. q. 76. de Euchar. num. 49. Emin. Card. de Lauræa de Euchar. in cit. disp. 22. num. 112.

Nostrum non est judicare inter has opiniones, sed expectare decisionem in patria cælesti; in qua sperare licet id, quod notat Gabriel d. lect. 45. vers. finem his verbis: *Probabile est, quod videre existentiam Corporis CHRISTI in Sacramento pertinet ad beatitudinem accidentalem animarum beatarum.*

beatæ, quia illa dum erant viatrices, habuerunt fidem, quæ firmiter crediderunt, Corpus CHRISTI contineri sub Hostia. Viso autem succedit fidei in Patria, tanquam premium merito. Unum autem hic puto notandum, quod narrat Odoricus Rainaldi in *Annalib. Eccles. Anno 1324. num. 54.* Exemplum desumptum ex S. Antonino, & ex Histor. Joan. Villani; animæ ejusdani Guilielmi à Cornu mox defuncti, quæ apparebat, & mirabilia narrabat de pœnis Purgatorii. Cum igitur Prior Fratrum Prædicatorum magna hominum caterva stipatus ad eam adjurandam accederet, timens ne esset spiritus malus, secretò secum portavit SS. Eucharistiam, & vix ingressus, ubi dicta anima loquebatur, auditiv eam sibi dicentem: O Prior! tecum habes Salvatorem Mundi. Hoc idem exemplum diffusè narrat Bartholom. Sibylla in *Speculo Peregr. Quæst. Decad. prima qu. 2. cap. 4.* attestans illud desumpsisse ex Instrumento authentico transmissio Summo Pontifici Joanni XXII. & Cardinalibus, tunc temporis (scilicet Anno 1324) apud Avinionem commorantibus. Ex hoc delumi potest argumentum, quod intellectus creatus, separatus à sensibus, naturali virtute potest videre Christum Dominum in Hostia Sacra.

Quarta Conclusio, Demones, nisi impendantur, sua naturali facultate possunt intelligere quodcunque intelligibile creatum sibi præsens; & idcirco etiam præsentiam Corporis Christi in Eucharistia. Dicitur, *Nisi impendantur*, quia spiritus mali multa possunt ex natura sua, quæ non permittuntur eis, teste Magist. Sent. dist. 7. lib. 2. & sic intelligitur auctoritas SS. Patrum, quod Diabolus non cognovit Mysterium Incarnationis Dominicæ, etiam naturaliter potuerit videre integritatem Dei paræ tam in mente, quam in carne, quia fuit impeditus à Deo. Ita Gabriel d. lect. 45. pag. penult. Lessius cit. q. 76. num. 49. Et Emin. Card. de Lauræa d. disp. 22. de Eucharistia n. 114.

Hujus rei duo afferamus testimonia ex Jo. Bonifac. Bagatta in *Admiran. Orbis Christiani tom. 2. lib. 3. cap. 3.* his præcisè verbis. Videlicet ad num. 16. Raynald. in *Annal. Eccl. Anno 1527.* Dum ad Americanos convertendos illuc profecti sunt Apostolici viri, collocaverunt pluribus in locis Sanctissimum Eucharistia Sacramentum, ejus præsentia demones fugati sunt. Et num. 17. Wadingus in *Chronici Minorum Anno 1529.* Postquam Mesci primum, deinde in aliis Urbibus, Tempia construxerunt Missionarii Sancti Francisci, & SS. Eucharistiam reverenter exposuerunt, taperunt Idola omnia obmutescere, nulla deinceps dando oracula.

His addendum; quod scribit Augustin. Mannus in *Select. Hist. cap. 242.* Sacerdotem scilicet de Societate Jesu, secularibus vestimentis indutum, transcurrentem per loca hæreticorum apud Belgas, deferentemque clam in sinu Sacras Particulas, Mulier obsessa à Demone intuita, post trinam interrogationem dixit: Tu habes Hostias, in quibus adest CHRISTUS FILIUS DEI.

DECISIONIS XXVII.

Ad Junii Quæstum secundum.

ARGUMENTUM.

Ponit, an CHRISTUS in EUCHARISTIA, possit videri ab oculo corporeo? Referuntur dissidentium Theologorum opiniones, ac plurium apparitionum testi-

monia. Quæstum ipsum quinque conclusionibus declaratur: ac resolvitur; quid faciendum de Hostia conversa in carne visibili?

SUMMARIUM.

- 1 Oculi corporei naturaliter non potest videre Christum in Eucharistia, sed an supernaturaliter? num. 2.
- 3 Exempla eorum, qui oculo corporeo viderunt Christum in Eucharistia.
- 4 Aloysius Carnolius Sacerdos Soc. Jesu laudatur.
- 5 Apparitiones Christi in Eucharistia fieri possunt quinque diversis modis.
- 6 Hostia consecrata si miraculose fiat caro Christi visibilis, non est sumenda à Sacerdote, sed servanda in Sacrario.

QUÆSTUM SECUNDUM.

An Christus in Eucharistia possit videri ab oculo corporeo?

RESPONSUM fuit cum distinctione. Vel quærimus, an naturaliter oculus corporeus possit videre Christum Dominum in Eucharistia? vel supernaturaliter? Primo modo communis sententia est negativa; esto quod Nominales teneant, esse possibile etiam naturaliter, sed actu non videri, quia Deus non vult. Rationes negantium plures sunt, quarum una; nam visio corporea fit per figuram Pyramidalem, cujus basis sit in objecto, conus vero terminetur ad oculum. Sed basis Pyramidalis, non potest fundari in objecto inextento, & indivisibili, quale est Corpus Christi existens in Sacramento. Ergo videri non potest ab oculo corporeo. Ita Emin. Card. de Lauræa de *Euch. disp. 22. art. ultimo*; Lessius eod. tract. q. 76. art. 7. Mastrius in 4. sent. disp. 3. num. 259. & Emin. Card. de Lugo de *Euchar. disp. 9. num. 19.* Secundo modo, An videri possit supernaturaliter? Alii concedunt, ea ratione, quia satis esse videtur, ut objectum sit sensibile secundum se, ut ab eo possit sensatio specificari. Corpus autem Christi in Eucharistia retinet talem sensibilitatem, etiam si sit privatum locali extensione. Alii tamen asseveranter negant, docentes neque per miraculum posse videri Corpus Christi in Eucharistia ab oculo corporeo, ob modum indivisibilem, & spiritualem, quo existit; qui quidem modus non est attingibilis à sensu, neque per absolutam Dei potentiam; ut disputando concludit Mastrius in cit. disput. 3. à num. 256. & seqq. & in sua Philosophia lib. de Anima disput. 5. qu. 7. num. 237. Lessius cit. qu. 76. De *Euchar. art. 7.* Agudius d. part. 4. cap. 4. punct. 3. num. 40. & Emin. Card. de Lauræa eod. tract. disp. 22. art. ult. per totum.

Concedamus, quod Scholastici scribunt. Sed quomodo concordabimus eorum doctrinam cum exemplis antiquis, & modernis, quæ legantur in Historiis Ecclesiasticis, & in vitis Sanctorum, videlicet Christum Dominum pluries visum fuisse oculis corporeis plurimorum in Eucharistia? Nonnulla exempla refert Sotus in 4. dist. 10. q. 1. art. 8. & præter illa, alia plura, & præcipue sequentia, habentur. S. Maria Oeniacensis sæpè videbat in Eucharistia Christum Dominum in forma pueri, quem circumdabat, & adorabat multitudo Angelorum; teste Jacobo Card. de Vitriaco in *Histor. Occident. cap. 5.* & Ray.